

ئیبی غه‌لاونی فاوهن پیری

له پوری میژوو خوسه‌ی به‌ک

د. محسن محی‌حسین

کولنجی په‌رورده زانکۆی به‌غدا

خهلدونیش پېشه‌نگی ئه‌و خاوه‌ن بیرانه‌یه (چونکه نه دوکتۆر تاهه حوسه‌ین،⁽¹⁾ په‌که‌م که‌س بووه، ره‌خنه‌ی لی‌گرتبیت و نه د. نه‌وال ئه‌لسه‌عداویش⁽²⁾ دواکه‌س بووه له‌و ره‌خنه‌گرتنه‌دا).

خۆ‌ئه‌گه‌ر بلێین، له‌ ناو پشکنینکارانی عه‌ره‌ب و ئیسلامیشدا که‌سیکی وه‌ک ئه‌م خاوه‌ن بیسه‌ هه‌له‌که‌وتوووه که‌ به‌و زۆری‌یه‌ روشنبیرانی به‌ لای خۆی‌دا کیش کردبیت، ئه‌وه‌ هیچ زیاده‌یه‌ که‌مان نه‌خستوووه‌ته‌سه‌رو چ هه‌لبلی‌یی‌یه‌کی تیدانی‌یه، تا

خاوه‌ن بیسیکی مه‌زن، به‌بی‌ ئاره‌ق ده‌رناسچیت و ، باجی نه‌ودارتیی خۆی ناچار هه‌رده‌بیت بقه‌بلێت. له‌وانه‌شه‌ ئه‌و باجه‌ هیرشیکێ ئه‌نقه‌ست و ناهه‌مواریت که‌ بی‌بریته‌سه‌ر، بگه‌ر، جاروبار داوای هه‌لدانه‌وی گۆره‌که‌شی ده‌که‌ن، نیشانه‌ی جیگای به‌رزو‌بالای ئه‌و جوۆره‌ خاوه‌ن بیرانه‌ ئه‌وه‌شه، که‌ به‌یه‌ک چاو سه‌یر ناکرین و، هه‌ریه‌که‌ به‌ جوۆریک له‌قه‌له‌میان ده‌ده‌ن، بگه‌ر هه‌شه‌ تاوانیشیان ده‌خاته‌پاڵ - ئیین

ئەو خاوەن بېرە وای لى هات بوو بە خولیاى هاوچەرخەکانى⁽³⁾

خۆى. هەرچى پشکینکارە تازەپینگەبشتووەکانیش، کە دیتیان رۆژاواى بەکان ئەوەندە باهەخیان پى داو، ئەمجا گەرانبەو سەرى و دەستیان کردەو بە خۆبندەو بە بیروباوەرەکانى، ئەوەندەش پى دەنازین، کە لەمەر خۆى و هەموو لایەنیکى بیروباوەرە پر پیزەکەپەو دەستیان بەنووسین کرد. دوايش گەلێک کۆنگرەو ئاھەنگ و کۆرپە ستیش بو گفتوگۆکردن لە بارەى بیروپاکانى پەو سازکرا. ئەو بوو، بە نمونە، لە سالى 1962 دا، لە قاهیرە، ئاھەنگیکى گەرەى بێرکارانەى بو گرا، لە سالى 1979 شدا، لە شارى رەبات و فاسى وولاتى مەغرېدا پەکدگىرەپەکى بێرکارانەش لە بارەى کردەکانى پەو ھاتەدى، لە شارى تونس و حەلەبیشدا ھەر بەو جۆرە. دواجاریش ئەو خەربونەو زانستانەو رۆشنیرانەپە بوو، کە لە بارەى بیروپاى ئېین خەلدونەو لە ئەیلولى سالى 1983 دا، لە (تېھرت) دا کرا، کە شاریکە، سەر بە جەزایر. دواى چەند مانگیکیش (واتا لە ماوێ سالى 1985) دا، وەزارەتى رۆشنیرو و لېژنەى رۆشنیروى تونسیش (ئاھەنگیکى جیھانکارانە بو ئېین خەلدون) سازدەکات.

ئەم باھەخ پى دانە، سەرەپاى ئەو ش کە باسما ن کرد - ھەموو، لەو ھەو ھاتوو تەدى، کە ئەم پیاو، لە سەدەپەکى ناھەموارو زەمىنەپەکى بەپاى ئەوتو دا، بازووى لى ھەلمالپو، کە بارى نالەبارى رامپاى تاریکاپەکى ئەوتو بەسەردا ھاتبو، کە ناتوانین ناوى نووسەریکى ھەلکەوتووى ئەوتو بپەین لە سەردەمى ژيانى خۆى دا یان پىش خۆى ھاتبیتە مەیدان و ئېین خەلدون شوین پى ئەو ھەلگرتبیت و سوودى لى وەرگرتبیت.⁽⁴⁾

خۆ ئەگەر ئېین خەلدون لە رووى نووسینى مێژوو شتوازو بەرنامەى ئەم نووسینەپەو ھەلسەنگین، بۆمان دەردەکەوت کە مێژوونووسینى لە مێژوونووسانى تر جیاوازی ھەپە. چونکە ئەو مێژوونووسینى وەھا نەبوو، کە نووسینى مێژووى کردبیت

بە پىشە، بەلکو پىش ئەو ھى مێژوونووس بیت، خاوەن بېر بوو ھى بنچینەى ئىشى ئەو کارى رامپاى بوو. ئەو بوو ملی لە گىژەنگى رامپاى ناو ناوى تىدادە رکردو فەرمانرەوايشى تاقى کردەو ھات و نەھاتى پەکەپىش چىشت. لەبەر ئەو ئەو مێژووى کە ئەو نووسینى کارینى لایەلایى بوو بە شاكارى خۆى دانەناو، لە گەل ئەو شدا دەستى لى ھەلنەگرتو، چونکە باھەخى مێژوو بەلای ئەو ھەو ئەو بوو کە بە ھۆپەکى زانیو بو و دەست ھینانى ئامانجیکى پىرۆز. نەک ھەر ئەوەندە، بگرە کتیبى (پىشەکى) پەکەشى کە بەنیازى ئەو ھى نووسینو تا بپتە. دەروازەپەک یان بەرنامەپەکى کار بو خۆى کە نووسینى مێژووى لىو دەست پى پکات، ئەو کتیبەى، ئەنجام، بوو بە شاكارى پىرپىزى ھەموو بەروبووینى بېرکردى خۆى و جیگاپەکى ئەوتوشى گرتو کە ھەتا ھەتا پە ناوى وەك ئالاً پىو ھى بلەرتەو. ئېین خەلدون لە رووکارى (المقدمة) (پىشەکى) پەکەپدا دەلێت: «ھونەرى مێژوو لەو ھونەرانبە، کە بوونەتە خولیاى مېللەتان و ھەچەکانیشیان، زاناو نەزانیش خوویان داوتى». ئەمجا دەلێت: «مێژوو پە لە سەرنج و تېپى و لیکۆلینەو، پە لە لیکدانەو ھى ووردکارو دۆزینەو ھى بوونەو ھەران و سەرەتاکانى، زانینى قولى چەندوچونى و ھۆکارەکانى ھەموو شەر و شوپەکانیشى تىداپە».⁽⁵⁾

ئېین خەلدون دەپوست لەو کتیبەپدا نەخشەى بنچینەى کارکردنى ئايندە رەنگ برىژتیت، کەچى ئەو ھیلانەى کىشابوونى، بوون بە بېرکارینى مەزن لە مەیدانى کۆمەلناسى و فەلسەفەى مێژوو و زانیارى ئابوورى و رامپاى و کارگىرى دا، ھەرچەندیشە کە لایەنى مێژوو ھىشتا ھەر لە دەروونى دا تین و تاوى زۆر بوو، چونکە ئەو بوارە بېرکارەو زانیارانەى کە رەسەنایەتى یان تىدانى پەو بە تەنگیانەو نەبوو، باھەخیان لە لای ئەو کەوتبوو کزى و ئەوەندە گوئى پى نەدەدان کەواتە با پىرسین و بلین:

ئايا ئېین خەلدون لە مێژوونووسین دا گەبشتە ئەو پە بېرکارى پەى کە خۆى لە مێژوودا مەبەستى بوو؟ یان بە

سیمیچی رووتر بپرسین: ئایا لهو بهرنامهیهی دا که خوئی له سیز و ونوسین دا له سهری رویشتووه، توانیوتی فلسفه سیز و کیری به که ی خوئی بخاته کارو له سهری بروات؟. یان، ئایا سیزی له که موکووری و ههلهی ئه و میژ و ونوسانه رگری بییت، که له «المقدمة + پیشهکی» به که ی دا حینی کردووه؟

زیاتر به ووردی بپرسین و بلین: ئایا له میژ و ونوسین دا بیکردی خوئی و کرداری میژ و ونوسینی ویک خستووه؟ ئایا یختی ئه نجامه کانی دههیناوه به ستونی به هۆکاره کانهوه؟ ئین خهلدونی خاوهن بپرسی باسی ههله شهیی هه ندیک له میژ و وناسه ئیسلامه کان دهکات و دهلیت:

«که له میژ و وناسه ئیسلامه کان له هه واله کانی روزگار گمشتوون و کۆیان کردووه تهوه، له چهند دهفته ریکیشدا پهره به پهره نووسیویانه و دایانناوه، ئه وانهش که ههر له گه ل میژ و ودا شوناسی یان نی په هاتوون، به هه له یان به دهستی ئه نقهست گه نیک درویان تیکه ل کردووه، گه لیک به ندویاوو داستانی بی نرخیان داتاشیوه و رازاندویانته وه و خستویانته سه ری. دوا ی ئه وانیش گه لی که سی تریش ئه و شوینی په یان هه لگرتووه و سه ری رویشتوون و چو نیشیان بیستووه وه هایان بو گپراوینه وه هیچ سه رنجیکیشیان له هۆکارو دوخی شه روشو رو و وداوه کان نهداوه، ئه وه ندهش به ته نگه وه نه بوون و هیچ وته یه کی نابه جیشیان نه بواردووه نه یانداوه ته دواوه. چونکه لیکدانه وه ئیکو ئینه وه کم بووه، چا ویک که چاککردن و راستکردنه وی لی بووه شیتته وه نه بووه و زو رتر کو ئیر بووه. هه له و خه یال کوردیش هه می شه خو ئیش و هاوشانی هه مو و ده نگو یاسیک بووه، نه شاره زایش هونه ره کانی له باری پانی و له باری دریش ناشیرین کردووه»⁽⁶⁾.

ئه مجا په که په که ناوی میژ و وناسه کانی پیش خوئی هه لده دات (ئین ئیسه ق و طه به ری و ئین ته لکه لی و واقیدی و ئینی عومه ری ئه سه دی و مه سه دی) و ناوداری تریش ناو دینیت، ئه وانهش وه کو خوئی ده لیت: «ژماره یان له په نجه کانی ده ست

زیاتر نی په». دوا ییش ده لیت:

«هه رچه ندیشه کتیبه کانی مه سه دی و واقیدی که موکووری و جیگه ی ره خه نیان تیدا هه یه». پاشان له سه ر پۆل پۆل کردنی میژ و ونوسان، ده پروات و ده لیت: «دوا ی ئه وانیش له لاسای کارو می شک تار به ولاره که سی تر نه هات و، له نافامیکی وه کو ئه وان ریس به ده ره که سی تر نه هاته مه یدان. چونکه ئه وانه ته گه ر باسی ده وه لێ تیان بکردایه هه ره وه کو خوئی ریکیانده خست و راست بی ت و درو بی ت ده بانگ پرا به وه، ئه و هۆکارو بنه مایانه یان نه ده ووت که ئالای ئه و ده وه لته ی را گرتووه و مانه وه یان مسو گه ر کردووه. تنجا ده لیت:

دوا ی ئه وانهش ده سه ته یه ک میژ و ونوسی تر په یدا بوون، که رو و داوه ده نگو یاسیان به کو رت و کو ئیری و نا دروستی ده نووسی و به ته نیا ناوی پاشا کانیان ده هینا و له با و و پیران و ده نگو یاسان دا بریان ده کردن، وه کو ئه و ره فتاره ی «ئین ره شیق ئه لقیره وانی» نواندی.

ئه وانه هه مو یان وایان له ئین خهلدون کرد، که کتیبیکی میژ و و سازبکات، یلیت: «هۆکارو بنه ماکانی دامه زراوی ده وه لته تان و شارانم تیدا خستووه ته پرو، له سه ره ده نگو یاسی ئه و میلله تانهش دامه رشتووه، که له و سه ره ده مده ئه و جیگه یانه ی مه غری بیان ئاوه دان کردووه ته وه و هۆکیان کردووه. هه ره ده وه لته تیکی ته مه ن دریز و ته مه ن کو رتیشیان بو بی ت با سم کردوون و، پاشا و کو مه ککارانی پاشایانی پشتا و پشتیانیشم هه لداون، که عه رب و به ره بر بوون. ئه و سه ره ده مانه ئه و دوو تیره یه مه غری بیان کردبووه دا لده و مه غری ب جیگه ی ئه وان بوو، به جو ریکیش له و ئی دا یان کوتا بوو ده توت له وان زیاتر که سی تری لی نی په».

له مه ره بهر نامه ی میژ و ونوسی و ئه و زجه یهش که له لیکو ئینه وه دا، کتیبه که ی له سه ره نووسیوه، ده لیت: «ریگایه کی سه یرم بو ریکه خستن و به ریز نووسی و بهش بهش کردنی، گرتووه، شیوازیکی سه رسو وره یینه، له نیوان شیوازه کاندان، خو م دام هینا وه، رچه یه که خو م گرتوومه و جو ریکه خو م دروستم

کردووه».⁽⁷⁾

دوای ئەم رووکاری پێشهکی یە، ئنجنا هاتووه، له ژیر ناونیشانی.

«چاکیی زانستی میژوو»دا، بەشیکێ تەرخان کردووه، دوای ئەوەش؛ ناونیشانیکی بچووکتری داناوه که ئەمە یە:

«لیکۆئینه‌وه‌ی ریگه‌کانی نووسینی میژوو و روونکردنه‌وه‌ی هه‌له‌و خه‌یال‌کردی میژوو و نووسان و، باسکردنی هه‌ندی هۆو بنه‌مای ئەو هه‌لانه»؛⁽⁸⁾ له‌مه‌ش‌وه به‌ ئاشکرا به‌رنامه‌ی هۆشمه‌ندانه‌ی ئیبن خه‌لدونمان بو‌ده‌ده‌که‌وت که له‌ ره‌خه‌کاری میژوو ودا و بستوویه‌تی له‌سه‌ری ب‌روات و، ئەوه‌شمان بو‌روونده‌بیت‌وه که له‌م ریگه‌یه‌دا، ئەو پیاوه، چاوساغ و خاوه‌ن پای خۆی بووه.

که‌واته ئەم خاوه‌ن بیره، به‌گۆره‌ی توانای خۆی و دۆخی ژیان، ته‌واوی، ئاگاداری ئەو کاره‌ خه‌ته‌زناکه‌ بووه که ده‌که‌وتنه‌ ئه‌ستۆی ئەو که‌سانه‌ی دینه‌ مه‌یدانی میژوو و نووسینه‌وه.

ئه‌ک هه‌ر ئەوه‌نده، بگه‌ر له‌وه‌ش زیاتر رو‌یشتووه و ده‌فته‌ری میژوو و نووسی مه‌زن «ئه‌لمه‌سه‌ودی» ی هه‌لداوه‌ته‌وه، که زیاتر له‌ چوار سه‌ده‌ په‌نجاساڵ پێش خۆی⁽⁹⁾ ژیاوه‌و، به‌ راستیش یه‌کیه‌ک بووه له‌ خولیا له‌سه‌رانی بی‌ری میژوو و ناسی له‌ ناو عه‌ره‌ب و هه‌موو مو‌سه‌لمانانیشدا، به‌ راده‌یه‌کی وه‌ها که (فۆن کریمه‌ر). «هیرۆدۆتی عه‌ره‌ب» ی⁽¹⁰⁾ ناولی ناوه‌و ئیبن خه‌لدون خۆشی له‌ پایه‌یه‌کی بالادا دایناوه‌و ئیعمامی میژوو و ناسانی⁽¹¹⁾ بی‌ووتووه.

ره‌خه‌گرتنی ئیبن خه‌لدون له‌ مه‌سه‌ودی لاپه‌ره‌یه‌کی زۆری کتیه‌که‌ی گرتووه‌ته‌وه، تا، جارێکیان به‌وه‌ دوایی به‌ ووتیه‌کی هیناوه که ده‌لێت: «ئهم ده‌نگویاسه له‌ راستی یه‌وه‌ دوورن، به‌ قوولایش پ‌رن له‌ هه‌له‌و هه‌ره‌زیی و خه‌یال‌کاری، له‌ چیرۆکی اه‌له‌به‌ستراویش ده‌چن».⁽¹²⁾ ئنجنا ده‌لێت:

«ئوه‌وه‌ی له‌مانه به‌ گۆرتدا هه‌لده‌دریت ب‌روای بی‌مه‌که‌و، له‌ ده‌نگویاسان سه‌رنج بده‌و، له‌گه‌ل یاسای دروستدا به‌راووردیان

بکه، زۆر به‌ باشی بو‌ت ساغ ده‌بنه‌وه».⁽¹³⁾ ئەم ووتیه‌ی ئیبن خه‌لدون، بی‌گومان داوایه‌کی هۆشمه‌ندانه‌و ته‌واوه‌و، نیشانه‌ی ئەوه‌یه که زۆر ئاگاداری میژوو و بو‌وه‌ ئومیده‌واریش بوو که میژوو یه‌کی ووردکار بنووسیت و هه‌موو کاره‌ساته‌کانیشی ب‌داته‌به‌ر ره‌خه‌و یه‌ک‌لا‌کردن و تاقی کردنه‌وه‌و هه‌موو گۆره‌یه‌یه‌کی ناما‌قوولیش په‌رکات و بیداته‌دواوه. ئەو کۆسپ و ته‌گه‌رانه‌شی لی‌روون بوو که کاتی خۆی نه‌یان‌ه‌یشتووه میژوو به‌ شیوه‌یه‌کی راست و دروست بنووسیت‌وه. به‌ نمونه‌ لایه‌نگری و دامین‌گرتنی مه‌زه‌یه‌کی دیاری‌کراو یه‌کیه‌ک بووه له‌و کۆسپانه، چونکه وه‌کو ئەو ده‌لێت: «لایه‌نگری سه‌رکۆنری یه». هه‌روه‌ها پشت‌گرتنی کاربه‌ده‌سته‌یک و فه‌رمان‌نایک یان داتاشین به‌ لای بنه‌ماله‌یه‌کدا بو‌ مشه‌خۆری، دیسان یه‌کیه‌ک له‌و کۆسپانه، ئەو ده‌لێت: هۆیه‌کی گومراهی و چه‌وت ره‌فتاری ی هه‌ندی میژوو و نووس ئەوه‌یه که له‌ به‌ری‌ی خاوه‌ن پاره‌و پایه‌دا ده‌که‌وته کلکه‌له‌قی و خۆتی هه‌لسوون و، ژیان و پله‌و پاره‌یان پێوسته‌و هه‌چی‌تر.

له‌وانه‌شه، میژوو و نووس چه‌ز به‌ شاره‌زا‌بوون بکات و بیه‌وت شتی راست بنووسیت، که‌چی ده‌شکه‌وتنه هه‌لدیری نووسینی خه‌یال‌کناریشه‌وه ته‌گه‌ر، ته‌نیا هه‌ر له‌م و له‌وه‌وه وه‌رگرت و بی‌نرووسیت و عه‌ق‌لی خۆی نه‌خاته‌کار، واتا ئەو جو‌ره میژوو و نووسه له‌سه‌ر نووسراوه‌کانی میژوو و نووسانی پێش خۆی ده‌ب‌روات و، بی‌لیک‌دانه‌وه‌و هه‌له‌سه‌نگاندنی ووتنه‌کانی ئەوان، وه‌ریان‌ده‌گرت و ده‌یان‌تسووسیت، واتا وه‌ک شتی به‌پێزیان لی‌وه‌رده‌گرت، هی بی‌پێزو بی‌بایه‌خیشیان لی‌وه‌رده‌گرت و ده‌یان‌تسووسیت.⁽¹⁵⁾

لا‌سای کردنه‌وه‌ش له‌ نووسینی میژوو ودا وه‌کو گۆره‌یه‌وه‌ی زانیاری‌یه‌کانی شه‌ریعه‌ت نی‌یه‌و جیا‌وازه (به‌ تاییه‌تیش هی فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ر) (د. ر). به‌لام ئەوه‌ی راستی بیت، ئیبن خه‌لدون له‌ نووسینه‌وه‌ی میژوو ودا، - هه‌رچه‌ندیشه ره‌خه‌ی له‌ نووسینی میژوو و نووسانی پێش خۆی گرتووه - که‌چی له‌ هی ئەوان به‌ کردار لای‌نه‌داوه‌و ریبازیکی تازه‌ی نه‌گرتووه‌و، شتیکی به‌که‌لکی دانه‌هیناوه.

حیتا ده بینین میژ ووی هر له سهر ناوهر وکله کۆنه که ی ستریمتومو پیشی نه خستوو. به لئی ئیبن خهلدون گهر له شانی یسه کی) یه که به وه تی بر وانین تازه خواستیک و نوی خوازیکی ستریمتومو، به لام له نووسینی کتیبه که ی تری دا (کتاب العبر مبتدا والخبر فی ایام العرب والعجم والبربر) لاسایی ستریمتومو پیشی خوی ده کاته وو له بهریان ده نووسیته وه. به م حیه جومان ده رده که ویت که ئیبن خهلدون وه کو دوو گیانی ناو حیه حمسته و بانیکی دوو هه وا به ناشکرا له دوو کتیبه ی دا حیه حمسنی، که پیوسته تیکه لیان نه که یین و لیکیان بکه ی نه وه، حیک سهرمان لی بشیوت و لیمان تیک بجیت و بکه وینه سهر یگی نه هاتی ئالوزکاوی و گومراهی.

نه گهل نه وه شدا، له نووسینه کانی خوی دا، نه و لایه نانه شی و به بدل بووه، که په یوه نندی ی به میژ ووه وه هیه. نه و تا به جویک سهیری (کتاب العبر...) ه که ی خوی ده کات که: «کتیبه که ده نگویاسی هه موو جیهانی تیدایه و، هه موو سته میکی مستق و زهقی ئاسان کردوو، هه کارو بنه ماکانی کاره سات و رووداوی ده و له ته کانی شی خستوو ته پروو»⁽¹⁶⁾ ئومیدی شی نه وه بو که نه کتیبه ی بینه بناغه یه ک و میژ وونوسان دوا ی خوی چاوی لی بکه ن.⁽¹⁷⁾ که واییت، لیره دا، ده بیت بهرسین، ئایا ئیبن خهلدون له م بانگ هه لدانه ی دا هیه ج سهر که و تنیکی دمست که وت؟ نه وه زانرا وه و ناشکرایه که هاوچه رخه کانی خوی، هه موویان، به یه ک چاوه سهریان نه کردوو و چونیه ک هه لیان نه سه نگانندوو و له ناو خویاندا، ده رباره ی ئیبن خهلدون زور رار او جیا وازیبون... بگره هه ندیکیشیان به سه ختی یه کی ته واره خنه یان لی گرتوو، هه ندیکی تریشیان، له بهر نایابی ی بیرو راکانی (پیشه کی) یه که ی به چاوی ریزگرتنه وه سهریان کردوو، به لام له نووسینی میژ وودا چاویان نه پویشی وه ره خنه یان لی گرتوو، به تاییه تیش ره خنه یان له و میژ ووی گرتوو که، باسی (مه شریق) واتا میژ ووی وولاتانی خو ره ه لات ده کات که (عیراق و وولاتانی شام ده گرته وه). به نمونه، ئیبن حجه ر نه له سه قه لانی نه له بصری میژ وونوس (م 852 ک/

1449 ز)، که خوی به لگه نامه ی له و وه رگرتوو و به شانوبالیدا ده نده دا و چاکه و کرداری باشی ده رده خات، که چی له گهل نه وه شدا هیشتا له نووسینه کانی نه و ماموستایه ی خوی به گومانه و، نه وه نده ی پی ناچیت و ده لیت:

ئیبن خهلدون به شیوه یه کی پروو و راست ئاگاداری ده نگویاس نه بووه، به تاییه تیش ده نگویاسی روزه لات. به درودین نه یعنی میژ وونوسیش (م 855 ک/ 1451 ز) له کتیبه که ی خوی دا (عقد الجمان فی تاریخ اهل الزمان) هه روو کو ئیبن حجه ری لیه نووسیه و، نووسه ری تریش هه بوون که هه ر وایان له باره وه نووسیه.⁽¹⁸⁾

نه وانه، که هاوچه رخ و هاوسه رده می خوی بوون، نه وه بوو به چاوی ریزگرتن سهریان ده کردو سهریان لی ی سورما بوو، دوایش له دلیان گرت و رق و کینه یان له ده رووندا لی ی جوشاو که وتنه به ربه ره کانی و جاروباریش به ناشکرا دوژمنایه تی یان له دژی به ریا ده کرد. به لام نه مرۆ نه گهر میژ ووه که ی به شیوه یه کی راست، که وه کو هیه هه لسه نگینین، که ئیستا نه و گیزه نگی دوژمنایه تی یه نه ماوه و نه و که فوکولی رق و کینه یه نیشته وه، ده بینین که نه و خاوه ن بیره گه وره یه له باره ی سهر ته ای گونجاندنی گهرانه وه و باس کردنی رووداو، (مه نتیقی) باوه رپی کردنی یه وه، چه ند نموویه کی خستوو ته پروو پیشکه شی کردوون و له به شی باسکراوی پیشه کی ی کتیبه که ی دا «فضل علم التأریخ و تحقیق مذاهبه... ده ری پریوه. له وی دا، نه وه «نه له مه سعودی» و گهل میژ وونوسی تریش له باره ی له شکره کانی «به نی ئیسرا ئیله وه» نووسیه یان که گویا موسا پیغه مبه ر له بیابانه که دا، دوا ی نه وه ی پاکویسی کردوون و چه کی به توانا کانیان داوه، به تاییه تیش به وانه یان که ته مه نیان بیست سالان و له بیست زیاتر بوون، دوا ی نه م بژار کردنه، ژماردوونی و شش هه زار که س یان زیاتر بوون»⁽¹⁹⁾

نه م نه و باسانه وه ها داده نیت که - بی گومان - ناتوانن خویان له بهر ره خنه کاری یه کی کاکل کرددا⁽²⁰⁾ رابگرن چونکه له رووی جوغرافی و ستراتیجی یه وه ری ی تی ناچیت و، پیکه نیانی

لهشكرينكى گهوره، بهو جوړه، گهر نه شلنن، ستمه ده توانين بلنن گه ليك گرانه، به تايه تيش نه گهر له گهل لهشكرانى ميلله تانى تر دا به راوورد بكرت كه گه ليك له بهنى ئيسرائيل، يش به هيزترو فرمانروا تر بوون. يان، ئيبين خهلدون، ووتنه، لهشكرينك بهو گهوره يي، د دوره بتوانيت لهو شونه دا بکشيت يان بکه وته كوشتاره وه.

چونكه «هو زهوى به هو فراوانى بهى نى بهو تنگه» و نه گهر لهشكرينكى وه، هتا چاوپرده كات به دوو ريز، يان به سى ريز، يان زياتر، بيته نه به رده وه، زهوى بهكى فراوان و ماوه بهكى دوورى ده ویت. نه مجا ده لیت؛ نه هم دوو لهشكره چون چونى ده كه ونه كوشتاره وه، يان چون چونى لايه كيان سرده كه ویت كه قوليكى ئاگای له قوله كهى تری نه بیت؟ نه وهى ئيستاش هه به هروه هابه و به لگهى نه وه، رابوردووش هروه كو ناینده وايه». ⁽²¹⁾ دوايش به لگهى به رى و جى تریش دینيته وه و زیاده و وتنى مسعودى پى به درو ده خاته وه ⁽²²⁾ ئنجا دوايى به قسه كهى دینیت و هوى هم زیاده و وتنه ليك ده داته وه و هو زیاده و وتنه له وه هاتوه كه هندی مروى حز له شتى سهیرو سه رسورهين ده كهن و، زمانيش هيچى تى ناجيت و، نه كه سانهش كه دووى هو دهنگوباسه ده كه ون و لى ده كونه وه گيلن و نه و ندهش به تنگه وه نين». ⁽²³⁾ دواى نه وهش دريژهى ده داتى و هندی گير راوش به نمونه دینيته وه كه ميژ و وتووسان به درو ده له سه هه ليان به ستوه.

ئنجا ده يان داته بهر نه شته ركارى ره خنه و ليكولينه وه و بهر بهر چيان ده داته وه به نمونه، ده لیت: «ته بايحه» كه پاشاكاني يه مهن بوون، باكوورى نه فەريقايان داگير نه كړدوه و درزيه. ⁽²⁴⁾ هروه هاش نه هامة تى بهر مه كى به كان كه هارونه پرره شيد به سهريانى هينا، كه عه بياسهى خوشكى هارونه پرره شيد درزيه دلى له جه عفه رى كورى يه حياى كورى خاليد چوويت و حهزى لى كړد بيت، نه لره شيدش نه و نده جى باوه پنى به كه نارهق خوږ بوويت و له گهل سرخوشان سه رخوش بوويت، ئيبين خهلدون دان به وه دا نانيت و ده به ویت

نه يسه لمينيت و به دروى بخاته وه. ⁽²⁵⁾ هروه هاش ده لیت: خه ليفه مه تمونيش نارهق خوږ نه بووه. ⁽²⁶⁾ دوايش ووتنه وه ميژ و ونوسانهش ده داته دواوه كه گومانيان له ره سنى خه ليفه فاتمى به كان كړدوه، ⁽²⁷⁾ هروه هاش ره سنى ئيدريسى به كان كه نه وهى حه سنى كورى عه لى كورى نه بى نالين. ⁽²⁸⁾ له سه ر ئيمام مه هدى سه رو كى ده ولته تى مروه حيدنيش ⁽²⁹⁾ ده كاته وه، راي ته واوى خوشى به رامبه ر به ووتوا تى تری ميژ ووش ⁽³⁰⁾ درده بهر يت.

ئيبين خهلدون له مهر هو دهنگوباسانهى ميژ وه ده لیت: نه مانه هه موويان له راستى به وه دورن و درون، خه يال كړد يكى كونى هه رزه يي و هه لن و له چيرو كى داتاش راو ده چن ⁽³¹⁾ - له جيگه به كى تریشدا و وتويه تى: - «به وانهى بوت باس ده كريت بروا مه كه، سه رنجى دهنگوباسان بده و لى يان وورد بهر وه وه له سەنگى ياساى دروستى بده، نه مجا بوت روونده بنه وه و به باشى بوت درده كه ون»، ⁽³²⁾ جا نه وانه به مشه خوږ له قه لم ده دات، كه هو نه فسانانان به شيوه به كى به رى و جى ليك ناده نه وه و ده لیت: «كاكلى و تويكل تيكه ل بووه و راستگو و دروزن ره شبه له كيانه». ⁽³³⁾

هم خاوهن بيره، هو نمونوانه ي به ره خنه كارى به كى كاكلكر ده هينا وه ته و تا له راستى هه موو دهنگوباسينك دلنسياب سين و پاكويسيان بکه ين. به لام ، هه رچه نده توانيوتى كه نه فسانه به رى و جى، به تيرى ره خنه بيكيت و، نه وانهش دابربكات كه بهر گه ي ره خنه ي ميژ و و كړد ناگرن، كه چى به رامبه ر به هندی نه فسانه ي تر، كه خو ي باسى ده كات و، جيگای باوه پنى به، بهر گى به لايه نى له بهر خو ي داماليوه و تووشى هه مان هو لايه نگرى به بووه كه خو ي به شيوه به كى راست و دروست له وه پيش، خو ينده وارانى لى ئاگادار كړد بووه. نه و تا ته واوى و به شيوه به كى - دوگماتيكيانه - بريار ده دات كه ئيدريسى به كان «كار به ده ستانى سه ده ي دووم و سى هه مى كوچى - هه شتم و نه هه مى زاينى - له مه غريب» ره سنيان راسته و وه هابه، بهو به لگه به ي كه خودا نه هل و وله يتى

«هل البيت» له گوناوه ششتره و تهوه وهكو قورئان ده فهرمونت، حمزئوه ربي تي ناچيت كه له ئال ولبهيت «آل البيت» نهبن. بجهي بهرنامه كاري ئيين خهلدون هه رچهنده راسته، به لام هگم نهوه شدا، وهكو هه موو ميژ و نووسه كاني تر، له نووسيني ميژ ووه كه ي، بي هه له شه و هه له نه بووه و له و بهرنامه يه كه خو ي دايناوه، لاي داوه، چونكه راستي ته و اوو بي لايه ني ي خو و ئامانجيكه، تا ميژ و نووس پي ده گات، ده پسي ت - حومش سه يرترو تر سناك ترش تهويه كه ئيين خهلدونيش حرمي ده سه لاتداراني كردوو، تا، كه، ته و اوو نيكيش، لي براو نصتي دايه زانباري هيشتا هه ر دهستي له وان هه لئه گرت و به تحواري په يوه ندي له گه لياندا نه بري و سوودي له دالده داري نموانه هه ر و ده گرت. ته و له ميصر ژباوه و سولتان (ته زاهير حرقوق «الظاهر برقوق» 784 - 801 ك، 1382 - 1399 ز) دنده ي داوه و چاوي لي ي بووه. ئيين خهلدون، كه، خو ي، ميژ و نووسان به ئاگاده هيني ته وه و ده لئيت: نه كه ن «دووي خاوه ن بروه پايه بكه ون و پي ياندا هه لئين».

كه چي خو ي هه ل خليسكاو به هه ردوو پي وه كه وته ناوي، نموتنا تهويه هه لبه ستوو كه گوايا، سولتان بهر قوق، به ره سه ن، ده چي ته وه سه ر هوزي غه سسان، به مه به ستي تهويه كه به عمره ي له قه لهم بدات و ريزيكي زياتري بو بره خسينيت. جا، هاتوو بو هم مه به سته ده ستي كردوو به پشكئين و بي ركردنه وه، تا، كه زاني هم ميره، له هوزي چه ركه سه، وانا ته وانه ي كه له چياكاني ده و رو به ري وولاتي قه فقاس و رووس و لان له باكوور ژباون و ني شته جي بوون، كه گوايا ته وانه له و غه سسانانه ن كه كاتي خو ي به سه رو كايه تي (جه به له بن ته لئه به هم «جبله بن الابه م») ميربانه وه گه يشتونه ته وولاتي روم. هات و ته مه ي دوزي ته وه ووت ي: - دوورني به ره سه نيان تي كه ل بو ييت، ته و چه ركه سه ش كه خو ي به غه سسان له قه لهم بدات (وه كو ئيين خهلدون ده لئيت)، ته وه. هه ر له غه سسانه و، راست ده كات و، ره سه نه.⁽³⁴⁾

ئيتر دو اي هم لي گدانه وه يه ي تي كه لبوونه ي ره سه نه، به

زمانكي پيدا هه ل گوتني ته و تو دريژه به نووسين ده دات كه ته و او ي ره فتاري كل كه له ق ي و ماستا و سار دكر د نه وه ي ناو كو شكي پاشاياني پي سه دياره. ئيين خهلدون تهويه كه ته و كتيه «پيشه كي» به نايابه ي خو ي له خه لاتي سولتاني مه غريب و لئه قضا (المغرب الاقصي «ته بي فارس عه بدولعه زيز بن ته يلحه سه ن ته لم ريني - دووم -») دا پيشكه ش كردوو و به م شيوازه ش پيدا هه لئه لئيت: ((ميري موسولمانان، سه رو كي خو مان، ئيمامي تي كوشه ر، سه ره رو خو بيه ختكار، وولاتان گرو چا كه كارو بي گوزهران و هه ژار، به خشين ره فتار، كو كاري زانباري پر شو بلاو، خاوه ن راي دروست و دره وشاو، رو له ي سولتاني گه و ره ي تي كوشه رو پيروزي سه ره ره مان، نه وه ي سه رو كاني پايه بلندي (هوزي مرين)، ته وانه ي كه ئاينيان تازه كرده وه و زيندوويان كرده وه. .

ئيتر به جو رتيكي ته و تو له سه ري ده روا ت و پيدا هه لئه لئيت تا دوو لاپه ري ته و او ي بو پر ده كاته وه له به رايي كتيه كه ي دا زياتر له (250) ووشه ي پيدا ده لئيت.⁽³⁵⁾

ته مه ش به لگه يه كي ته و او ي تهويه كه ئيين خهلدون، سه ره راي تهويه له رووي بي ركردنه وه، بهرنامه كاري به كي راستي بو خو ي دوزيه ته وه و، داناو، كه چي، به كردار نه يتواني ته و نه خشه راست و دروسته ي كه به ده ستي خو ي ره نكي رشتبوو له گري و قورت و چه و تسوجه و ئلي راست بكاته وه. ته و هه له و هه لئه شه ي به ي ته و يش تي ي كه وت، يان له بهر ته وه بووه كه ته وه نده هه ستي به لاي بيروباوه ره كه ي خو بيه وه نه بووه كه ده بوو لي ي لانه دات، يانيش به هه موو هه ست و هوشي خو بيه وه ته و ريگه يه ي گرتوو، كه له مه يداني رامباري دا خهريك بووه و ده سته كتوي ژباني خو ي پي دابين كردوو و سوودي ماددي لي وه رگرتوو.

هم باسه ته وه نده كاريكي ئاسان ني به، له م كورته لي كو ئينه وه يه دا بتوانين تهويه ئيين خهلدون له ده نگو باسي ناو ميژ ووه كه ي دا دايناوه رووني بكه ينه وه. ته و له و ميژ ووه فراوانه دا، كه دايناوه وه كو ميژ و نووساني تري پيش خو ي و ته وانه ي پاش

خوی، دوو جزره کرداری ههیه:

کرداریکی ئهوهیه، که لهوانه‌ی پیش خۆیهوه وه‌ری‌گرتوهوه نووسیوتی، کرداره‌که‌ی تریشی ئهوهیه، که ته‌ماشاده‌کات و تی‌ده‌روانیت. ئه‌و پرسپاره‌ش، که ده‌یکه‌ین ئهوهیه، ئایا ئیین خه‌لدون به‌چاکه‌ی ئه‌وانه‌ی هه‌لبژاردوه، که وه‌ری‌گرتون؟ ئایا به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا، که وه‌ری‌گرتوهوه له‌به‌ری نووسیوه‌ته‌وه، هه‌چ ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی خستوه‌ته‌کار، که خۆی داوای‌ده‌کرد میژووی له‌سه‌ر بنووسرته‌وه‌وه میژوونوسان بیه‌خه‌نه‌کار؟ واتا ئایا ئیین خه‌لدون، به‌گۆره‌ی به‌رنامه‌گه‌ری‌یه‌ تازه‌که‌ی خۆی، (به‌رنامه‌ی به‌کاره‌ینانی به‌لگه‌ی هۆشمه‌ندانه) له‌ نووسینه‌وه‌ی میژووی سه‌ده‌کای رابوو‌رودا، هه‌چ له‌ میژوونوسانی پیش خۆی سه‌رکه‌وتوتر بووه‌وه؟ له‌وان باشتری نووسیوه‌؟.

وه‌لامی ئه‌م پرسپاره‌ش وه‌نه‌بی ته‌واوی سوودی به‌رنامه‌که‌ی ئه‌وه‌ی تیدابیت. هه‌ر به‌ نمونه: ئیین خه‌لدون ده‌لێت، له‌ سه‌رده‌می حوکمی خه‌لیفه‌ عومه‌ری کۆری خه‌تتابدا (خوای لی‌ رازی‌بیت) ده‌ست کرا به‌ گرتنی وولاتی مه‌غریب. ئه‌مه‌ش خه‌یانکردیکی سه‌رسۆره‌ینه‌ که به‌ میشکی میژوونوسیکی گه‌وره‌ی وه‌ک ئیین خه‌لدوندا هاتوه. که ده‌شلێت:

«ژنه‌ زه‌یوانه‌ مه‌غریبی‌یه‌که» 127 سال ژیاوه، ئه‌م ووته‌به‌ش - وه‌کو خۆی ده‌لێت - دووباره‌ هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌گرتیه‌وه‌ که (مرۆف‌ حه‌ز له‌ ئه‌فسانه‌ی سه‌رسۆره‌ین ده‌کات) و، ئه‌وه‌یه‌ که خۆی نووسه‌رانی‌تری لی‌ به‌ئاگا هه‌یناونه‌ته‌وه، که‌چی خۆی که‌وته‌ ناوی.

ئه‌وانه‌ی ووتمان (شتیکه‌ له‌ گشتیک) و به‌لگه‌یه‌کی ته‌واون که ئیین خه‌لدون، هه‌رچی‌یه‌کی نووسیوتیه‌وه، به‌ باشی نه‌یداوه‌ته‌ به‌ر تیشکی ئه‌و به‌رنامه‌کاریه‌ی که خۆی سازی‌کردوه، که هه‌وه‌کو هۆشی به‌ لایه‌وه‌ نه‌بووینت و له‌بیری‌چووینت، وابوو. ئه‌ویش به‌ چه‌شنی گه‌لێک له‌وانه‌ی، که به‌ ده‌ستی خۆیان به‌رنامه‌ی لیکۆلینه‌وه‌یان داناوه‌وه، رتی‌وشوینی به‌جی‌ی رهنه‌کاره‌ی ئه‌فسانه‌یان نیشان داوه‌وه، خاوه‌نی بێردۆزه‌یه‌کی ته‌واو‌بوون له‌ فه‌لسه‌فه‌ی میژوودا، که‌چی له‌ لیک‌دانه‌وه‌ی

رووداوه‌ میژووکرده‌کاندا سه‌رنه‌که‌وتون و تیایدا کۆل بوون. ئیین خه‌لدونیش هه‌روا بووه‌وه، که‌م و زۆر له‌وانی‌تر که‌موزیادی نه‌بووه، له‌ رووی‌ی داکوتان و چه‌سپاوی و به‌راوورد سه‌رنج و لیکۆلینه‌وه‌وه هه‌ر وه‌ک ئه‌وان بووه‌وه به‌وانی نه‌وووتوه‌وه بچن به‌ولاوه، به‌ جۆریکی وه‌هاش که مرۆف هه‌چ هه‌ست به‌وه‌ ناکات که ئه‌م خاوه‌ن بیره‌ مه‌زنه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی تازه‌بابت میژووی نووسیوتیه‌وه.

که‌واته‌ کتیبی (العبر) له‌ رووی‌ی گه‌یرانه‌وه‌وه، وه‌کو ووتمان، بی‌که‌موکووری‌نی‌یه‌وه، زۆریشی تیدا، به‌ جۆریک که‌ به‌رگی پر‌شانوشه‌وه‌که‌تی له‌به‌ر دامالیه‌وه‌ ئه‌و چریسه‌که‌یه‌شی که‌ تا ماوه‌یه‌کی زۆریش پێوه‌ی ده‌دره‌وشایه‌وه‌ خامۆش بوو نه‌ما. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌م خاوه‌ن بیره‌ که‌ شتیک ده‌گرتیه‌وه‌وه، به‌ چاویش دیسه‌تی، نرخی خۆی هه‌یه‌ و پشت‌گۆی ناخه‌ریت، واتا ئه‌و رووداوانه‌ی که‌ له‌ چه‌رخ و سه‌رده‌می خۆیدا دیونی، یان هاوبه‌شی‌ی له‌ سازدانیدا کردوه، له‌ ماوه‌ی ژیانی خۆیدا، وه‌کو نوینه‌ریکی چالاک ده‌وره‌که‌ی خۆی ده‌خاته‌روو.

به‌مانه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که ئیین خه‌لدون میژوونوس نه‌بووه‌ به‌و ماناسیه‌ی، که هه‌یه‌، به‌لام له‌ کارو‌فرمانی میژووکرده‌وه‌ هه‌نگاوی ناوه‌وه، ئه‌وه‌ی به‌ چاوی خۆی دیویه‌تی، به‌ شیوه‌یه‌کی ووردکاری ئه‌وتۆمان بۆ ده‌گرتیه‌وه‌وه، که‌ له‌ گه‌یرانه‌وه‌ی ئه‌م ده‌م و ئه‌و ده‌م گه‌لێک ته‌واوتره‌.

چونکه‌ ئه‌و زۆرتر به‌ته‌نگه‌ ئه‌وه‌وه‌ بووه‌ که هۆو ئه‌نجامی رووداوه‌کان روون بکاته‌وه، نه‌ک هه‌ر بیانوسیت و هه‌چی‌تر. ئامانجیش له‌ نووسینی میژوودا، خۆدی میژووه‌که‌ نه‌بووه، بگه‌ر میژووی به‌ رینگه‌یه‌ک داده‌ناوه‌ به‌ ده‌رسیکی ده‌زانی که‌ ئه‌و هه‌ره‌سه‌هه‌ینانه‌ گه‌وره‌یه‌ی بی‌تی‌بگات که‌ دیتی و بوو به‌ لووتی‌یه‌وه. ئه‌ویش وه‌کو خه‌لکی‌تر، به‌ گیانه‌لای شارستانی‌ی ئیسلام ئیش که‌وته‌ دلێ (ئهنده‌لوس و، داگیرکاری‌ی رابوردووی چاخ‌دروشمان و، داگیرکاری‌ی مه‌غول و هه‌رشه‌که‌ی ته‌بموری له‌نگه‌ که‌ له‌ ژیانی خۆیدا ره‌وویداوه‌گه‌لی نه‌گه‌تی و نه‌هامه‌تی‌تریش) به‌مانه‌ هه‌موی دلته‌نگ بوو.

له‌به‌رته‌وانه‌، ده‌یوست، به‌و بیره‌تیه‌ی خۆی ئه‌و یاسایانه

- حَسَنُوهُ كَهْ شَارِسْتَانِيَّتِي يَهْ دَادَهْ مَهْ زَرِيَّتْ وَ پَهْ رَهِي
 وَ حَسِيَّتْ وَ دَايْ دَهْ كَوْتِي وَ دَهْ شِي خَاتْ وَ لَهْ نَاوِي شِي دَهْ بَاتْ . جَا
 حِرْ بَسْرَهْ بِنَهْ مَيَا نَهْ چُونْ چُونِي دَهْ دَوَزِي تَهْ وَ وَ دَهْ زَانَرِي نْ تَهْ گَهْرْ تَهْ
 نَحَسْرَهْ بَهْ دَوِي يَانْدَا دَهْ گَهْرِيَّتْ ، لَهْ مِيژ وَ وَ وَ دَهْ سَتْ يَهْ نَهْ كَاتْ ،
 يَهْ نَهْ گَهْرْ لَهْ دَهْ فَتَهْ رِي شَارِسْتَانِيَّتِي يَهْ كَانَهْ وَ بِنَهْ مَا كَانِي تَهْ خَوِي نِيَّتْ ؟
 حِرْ جَوْرَهْ مِيژ وَ وَ دَهْ بِي تَهْ خَهْ بَهْرْ گَا وَ ، دَهْ بِي تَهْ كَوْ گَا يَهْ كِي گَهْرَهِي
 نَحْرْ كَرْدَنَهْ وَ وَ تَهْ وَ تَهْ وَ كَهْ يَاسَا كَانِي تَهْ وَ دَا نَكْرْدَنَهْ وَ وَ يَهْ
 حَوْرِي زِي نَهْ وَ وَ ، چَوْنَكَهْ مِيژ وَ وَ تَهْ وَ يَاسَا يَانَهْ دَهْ دَاتَهْ بَهْرْ
 حَشْرَهْ كَارِي يَهْ لِي كَوْنِي نَهْ وَ وَ لِي كَدَانَهْ وَ وَ كَهْ وَ وَ كَو تِي شَكِي كْ هَهْ مَو
 تِي رْ . وَ كَهْ لَهْ بَهْرِي كِي رَوِي نَا كْ دَهْ كَاتَهْ وَ ، يَانْ وَ وَ كَو خَوِي دَهْ لِيَّتْ :
 « هَهْ مَو وَ وَ رَوِي دَا وَ وَ بَارُو دَوْ خَانَهْ يَهْ مِيژ وَ وَ ، خَوِي » .
- سەرچاوه كان :**
- 1 - كَتِي بَهْ كِي د. طه حسين (فلسفه ابن خلدون الاجتماعية).
  - 2 - د. نوال السعداوي (قراءة جديدة في فكر وفلسفة ابن خلدون
 محنة التضامن ژماره - 28 ي سالي 1983 .
  - 3 - لَهْ دَهْ رَهْ فَهْ تِي كِي تَرْدَا بَاسِي بِي رَوِي رَايْ هَا وَ سَهْ رَهْ دَهْ مَانِي تِي بِي نْ خَهْ لَدُونْ -
 هْ بِي زَهْ يَهْ تِي بِي نْ خَهْ لَدُونَهْ وَ وَ چِي يَهْ ، بَاسِي يَانْ دَهْ كَهْ يِنْ .
  - 4 - لَهْمْ رَوِي وَ وَ بَرَوَانَهْ (جوستون بوتول، ابن خلدون، فلسفته
 لاجتماعية - ص ٢٩٠ .
  - 5 - المقدمة چاپي (دار الكتاب اللبناني . بيروت 1979) ل: 2
  - 6 - هه مان سەرچاوه له 3/
  - 7 - ه. س. ل: 6
  - 8 - ه. س. ل: 12
  - 9 - مه سعودي له ده ورره ي سالي 346ك / 957ز. دا كوچي
 دوايي كردوه، تيين خهلدونيش سالي 807ك / 1406ز.
  - 10 - د. شاکر مصطفى کتیبی (التاریخ العربي والمؤرخون) ج 2،
 ل 52 بۆ تَهْ وَ وَ شْ زِي يَاتَرْ لَهْمْ مِيژ وَ وَ وَ وَ سَهْ گَهْ وَ رَهْ يَهْ بَهْ گَهْ يَتْ ، بَرَوَانَهْ
 كَتِي بَهْ كَهْ يَهْ د. هادي حمود حسين (منهج المسعودي) ج / بغداد/
 1984 .
  - 11 - المقدمة ل / 52 .
- 12 - ه. س. ل: 18 .
- 13 - ه. س. ل: 20 .
- 14 - ل: 58
- 15 - ل: 13
- 16 - ل: 8
- 17 - ل: 53
- 18 - بَرَوَانَهْ د. عبدالرحمن بدوي (مؤلفات ابن خلدون) القاهرة
 1962 ص ل: 281 - 188 .
- 19 - المقدمة ل: 13 .
- 20 - رَهْ خَهْ كَارِي يَهْ كَا كَلْ كَرْدْ : بَرِي تِي يَهْ لَهْ شِي كَرْدَنَهْ وَ وَ تَهْ وَ وَ
 مِيژ وَ وَ يِي نَهْ كَهْ تَا بَهْ بَاشِي رَوِي نْ بَكْرِي تَهْ وَ وَ مَانَا كَهْ يَهْ
 لِي نْ كْ بَدْرِي تَهْ وَ وَ وَ وَ لَهْ لِي كَدَانَهْ وَ وَ وَ نَوِي سَرَا وَ وَ كَهْ مَانَا كَهْ يَهْ
 وَ وَ بَكْرِيَّتْ وَ مَانَا يَهْ يِي تْ بَهْ يِي تِي دِي يَارِي بَكْرِيَّتْ وَ مَانَا
 رَاسْتَهْ قِي نَهْ كَهْ شِي بَزَانَرِيَّتْ وَ مَهْ بَهْ سِي دَانَهْ رِي كَتِي بَهْ كَهْ شْ
 بَزَانَرِيَّتْ چِي يَهْ وَ وَ چِي دَهْ لِيَّتْ .
- بَرَوَانَهْ حَسَنْ عَشْمَانْ ، مَنَهْجْ البَحْثْ التَّارِيخِي . / 118 .
- 21 - المقدمة ل: 13 - 14 .
- 22 - ه. س. ل: 14 - 16 .
- 23 - ه. س. ل: 16 .
- 24 - ه. س. ل: 16 - 19 .
- 25 - ل: 26 .
- 26 - ل: 30 - 32 .
- 27 - ل: 33
- 28 - ل: 37
- 29 - ل: 42 رَاسْتِي رَهْ سَهْ نَهْ كَهْ شِي ، ل: 44 .
- 30 - ل: 45 - 56 .
- 31 - ل: 18 .
- 32 - ل: 20
- 33 - ل: 46
- 34 - كَتِي بِي (العين) ج 1 ل: 1011 - 1012 .
- 35 - المقدمة ل: 9 - 11 .